

Repertoriumnummer 2017/
Datum van uitspraak 6 juni 2017
Rolnummer 2016/AB/1148

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

DE STANDAARDSPIEGEL BVBA, met maatschappelijke zetel te 2230 HERSELT, Kipdorp, 17,
appellante,
dhr. ALBRECHT Marc en mevr. BROUMS Ivonne verschijnen en worden bijgestaan door mr.
PEETERS Annemie, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Stoopstraat 1 bus 6

tegen

V. L. Y.,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mevrouw VAN DE GRAAF Isabel, gevolmachtigde – A.C.V. –Verbond
Brussel, met kantoor te 1000 Brussel, Pletinckxstraat 19.

***

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 31 mei 2016 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 1ste kamer (A.R. 14/4266/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 14 december 2016,
- de conclusie voor de appellante,
- de conclusie voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

***

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 9 mei 2017, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

***

*

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

1. Na aanvankelijk tewerkgesteld te zijn met een uitzendovereenkomst, kwam mevrouw Y. V. L. vanaf 14 januari 2002 in dienst bij de bvba De Standaardspiegel. Deze arbeidsovereenkomst werd gedurende een bepaalde periode overgenomen door de bvba Omegadiensten, maar werd vanaf 1 maart 2011 terug voortgezet door de bvba De Standaardspiegel, zodat er een aansluitende anciënniteit is vanaf 14 januari 2002.

2. Ze ondertekende voor 'gelezen en goedgekeurd' een opzeggingsbrief van de bvba De Standaardspiegel, gedateerd op 15 februari 2013, waarin een opzeggingstermijn bepaald was van 9 maanden, ingaand op 1 april 2013. Niet betwist wordt dat deze opzeggingsbrief niet aangetekend werd verzonden. Partijen gaan akkoord dat hierdoor niet gehandeld werd overeenkomstig art 37 van de arbeidsovereenkomstenwet, zodat de opzegging absoluut nietig is, maar ze verschillen van mening over de gevolgen wat betreft de beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Deze vond de facto plaats op 31 december 2013.

3. Een C4-formulier werd door de bvba afgeleverd, nadat mevrouw V. L. hierom gevraagd had op 23 december 2013 vanuit de foute veronderstelling dat er een geldige opzegging was gegeven. Dit document is door de werkgever slordig ingevuld, verwijst naar

de opzegging, die door mevrouw V. L. voor ontvangst is ondertekend en bevestigt het einde van de tewerkstelling op 31 december 2013.

4. Op 7 maart 2014 stelde de vakorganisatie van mevrouw V. L. de bvba in gebreke omwille van de nietige opzegging en ze vorderde betaling van een opzeggingsvergoeding van 9 maanden. Deze vraag werd een aantal malen herhaald per e-mail, per aangetekende en gewone briefwisseling.

5. Op 13 juni 2014 antwoordde de raadsman van de bvba dat mevrouw V. L. zich niet binnen een redelijke termijn beroepen had op de nietigheid en het gebeurlijk ontslag en dat nergens uit bleek dat de bvba na 31 december 2013 de arbeidsovereenkomst zou beëindigd hebben. Volgens de bvba was mevrouw V. L. na 1 januari 2014 onwettig afwezig, tenzij aanvaard werd dat beide partijen akkoord gingen om de arbeidsovereenkomst op 31 december 2013 te beëindigen.

6. Met antwoordbrief van 4 augustus 2014 betwistte de vakorganisatie de zgn. onwettige afwezigheid en verwees naar het door de bvba afgeleverde C4-formulier, dat aansloot bij de mededeling van de werkgever dat ze vanaf 1 januari 2014 niet meer moest komen werken.

7. In een e-mail van 17 september 2014 herhaalde de raadsman van de bvba haar standpunt en het akkoord om de overeenkomst te beëindigen op 31 december 2013.

8. Op 22 december 2014 legde mevrouw V. L. een tegensprekelijk verzoekschrift neer bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel en vorderde betaling door de bvba De Standaardspiegel van:

- Een opzeggingsvergoeding van 9 maanden van € 29.763,83 plus een aanvullende opzeggingsvergoeding van 4 maanden of € 13.228,37
- Feestdagenloon na uitdiensttreding van € 129,27 plus vakantiegeld hierop van € 19,83
- Vergoeding ecocheques van € 395,83

Te vermeerderen met intresten en kosten.

Tevens werd de afgifte gevraagd van aangepaste sociale en fiscale documenten onder verbeurte van een dwangsom.

9. Met vonnis van 31 mei 2016 van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel werd deze vordering ontvankelijk en deels gegrond verklaard, zodat de bvba veroordeeld werd tot betaling van:

- Een opzeggingsvergoeding van 12 maanden of € 41.485,11
- Feestdagenloon na uitdiensttreding van € 129,27 plus vakantiegeld hierop van € 19,83
- Vergoeding ecocheques van € 395,83

Te vermeerderen met gerechtelijke intresten en kosten, vereffend op nihil.

10. Met verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 14 december 2016, tekende de bvba De Standaardspiegel hoger beroep aan en vroeg dat de oorspronkelijk vordering zou worden afgewezen als ongegrond.

Mevrouw V. L. tekende geen incidenteel beroep aan en vroeg de bevestiging van het vonnis.

II. BEOORDELING

11. Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, wat niet wordt betwist.

De nietigheid van de opzegging en de beëindiging van de arbeidsovereenkomst

12. Artikel 37 §1, vierde lid van de arbeidsovereenkomstenwet bepaalt dat, indien de opzegging uitgaat van de werkgever, de kennisgeving van de opzegging, op straffe van nietigheid enkel kan geschieden hetzij bij een per post aangetekende brief die uitwerking heeft de derde werkdag na de datum van verzending, hetzij bij gerechtsdeurwaarderexploot, met dien verstande dat de werknemer die nietigheid niet kan dekken en dat ze door de rechter van ambtswege wordt vastgesteld.

13. Niet betwist wordt dat de opzegging van de werkgever niet aangetekend werd verzonden en dat deze dus nietig is. Partijen hebben wel discussie wie na 31 december 2013 de arbeidsovereenkomst beëindigd heeft en op welke wijze.

14. Wanneer de opzegging nietig is, is de arbeidsovereenkomst in beginsel onmiddellijk beëindigd, ook al vermeldt de ontslagbrief een latere datum. Ingeval zowel de werkgever als de werknemer zich na de krachtens artikel 37 §1, vierde lid, AOW ongeldige kennisgeving van de daardoor nietig zijnde opzegging verder hebben gedragen alsof er geen onmiddellijk ontslag heeft plaatsgevonden, kunnen de partijen door de rechter na een redelijke bedenktijd beschouwd worden als afstand te hebben gedaan van het recht dat onmiddellijk ontslag in te roepen. De arbeidsovereenkomst blijft dan voortduren totdat ze op een andere wijze wordt beëindigd. Het afzien van het inroepen van het onmiddellijk ontslag houdt geen

afstand in van de in voormeld artikel 37 §1, vierde lid, bepaalde absolute nietigheid van de opzegging of van het recht die in te roepen (Cass. 28 januari 2008, *JTT* 2008, 239; W. RAUWS “De nietigheid van de opzegging, het ontslag en de afstand van het recht dat ontslag in te roepen : een vertrouwd geluid van het Hof van Cassatie”, *RW* 2008-09, 186-189).

15. De bvba houdt voor dat partijen een akkoord zouden hebben gesloten om de arbeidsovereenkomst op 31 december 2013 te beëindigen. Dit akkoord wordt door mevrouw V. L. betwist, zodat de bewijslast hiervoor op de bvba rust.

16. Uitgaande van de concrete gegevens van deze zaak, blijkt een dergelijk akkoord niet uit de vermelding ‘gelezen en goedgekeurd’ op de nietige opzeggingsbrief. Immers op dit document is voorgedrukt dat de werknemer bij zijn handtekening moet schrijven ‘gelezen en goedgekeurd’ wanneer hij voor ontvangst ondertekent. Het was voor de bvba blijkbaar ook duidelijk dat aldus voor ontvangst werd ondertekend, want op het C4-formulier wordt in het vak ‘opzegging’ geschreven: ‘door Y. V. L. ondertekend voor ontvangst op 15/02/2013’.

17. Wanneer een werknemer een opzeggingsbrief tekent voor ‘gelezen en goedgekeurd’ staat het aan de rechter in elk concreet geval te oordelen of werkelijk de wil aanwezig is om een akkoord te sluiten, waarbij de rechter voorgedrukte formules in acht kan nemen (Conclusie Openbaar Ministerie bij Cass. 11 februari 1980, in W. VAN EECKHOUTTE, *De grote arresten van het Hof van Cassatie in sociale zaken*, Antwerpen, Maklu, 1996, arrest 54, p. 344-345). De elementen aangehaald in randnummer 16 laten niet toe om tot een dergelijk akkoord te besluiten, temeer omdat de opzeggingsbrief anders dan de bvba voorhoudt, geen einddatum op 31 december 2013 bevat en omdat de werkgever in een e-mail van 18

september 2013 schreef dat het nog niet duidelijk was of mevrouw haar ontslag zou krijgen. Dergelijke bewering sluit het voorgehouden akkoord, afgesloten op 15 februari 2013, uit.

18. Anders dan in de door de bvba aangehaalde rechtspraak, kan er in deze omstandigheden geen akkoord worden aanvaard, evenmin over de modaliteiten van een gebeurlijk ontslag.

19. Ook de omstandigheid dat partijen na de absoluut nietige opzegging hieruit verkeerde gevolgtrekkingen hebben afgeleid, is irrelevant om een akkoord te aanvaarden.

20. Voor zover er geen akkoord is, argumenteert de bvba dat mevrouw V. L. onwettig afwezig zou gebleven zijn vanaf 1 januari 2014. Ze betwist dat een ontslaghandeling van haar zijde zou kunnen afgeleid worden uit het C4-formulier.

21. Nochtans aanvaardt de rechtspraak in meerderheid dat het bestaan van een ontslag kan afgeleid worden uit de afgifte, door de werkgever, van een bewijs van volledige werkloosheid C4 (I. VANDENPOEL, W. VAN EECKHOUTTE, S. HEYNDRIKX, G. DE MAESENEIRE, I. DE KEZEL, “Arbeidsrechtelijke wijze van beëindiging”, *TPR* 2014/2, 306, nr. 291 en de rechtspraak geciteerd in voetnoot 897; W. VAN EECKHOUTTE, A. TAGHON, S. VAN OVERBEKE, “Overzicht van rechtspraak arbeidsovereenkomsten (1988-2005)”, *TPR* 2006/1, 381, nr. 261 en de rechtspraak geciteerd in voetnoot 1368).

22. Niet betwist wordt dat het C4-formulier door de werkgever werd afgeleverd na 31 december 2013, zij het niet onmiddellijk. Het feit dat dit C4-formulier verwijst naar de absoluut nietige opzegging doet niets af aan het ontslag en de aangeduide laatste werkdag van 31 december 2013. Het arbeidshof aanvaardt dat uit de afgifte van het C4-formulier in

de gegeven omstandigheden het eenzijdig ontslag door de bvba op 31 december 2013 kan worden afgeleid. Zoals in randnummer 19 vermeld, kan uit de verkeerde interpretatie door mevrouw V. L. van de absoluut nietige opzegging geen gevolg worden gehaald en dit doet niets af aan de ontslaghandeling van de werkgever.

23. Hieruit volgt dat mevrouw V. L. , gelet op dit ontslag aanspraak kan maken op een passende opzeggingsvergoeding, uitgaande van een anciënniteit van 11 jaar en 11,5 maanden.

24. De opzeggingstermijn bij toepassing van het toenmalige artikel 82 § 3 van de arbeidsovereenkomstenwet wordt door de rechter bepaald met inachtneming van de op het tijdstip van de kennisgeving van beëindiging van een overeenkomst bestaande kans om een gelijkwaardige betrekking te vinden en dit rekening houdend met de anciënniteit, de leeftijd van de werknemer (56 jaar), de uitgeoefende functie (technische administratie) en het niet betwiste jaarloon (€ 41.485,11) volgens de gegevens eigen aan de zaak (Cass., 8 september 1980, *Arr. Cass.*, 1980-1981, 17; Cass., 17 september 1975, *TSR* 1976, 14; Cass., 3 februari 1986, *JTT* 1987, 58; Cass., 4 februari 1991, *RW* 1990-1991, 1407; Cass. 11 maart 2013, S.12.0088.N, S.12.0099.N, *JTT* 2013, 272 en S.12.0101.N, *JTT* 2013, 259) de eerste rechter heeft deze opzeggingstermijn oordeelkundig begroot op 12 maanden.

25. Een opzeggingsvergoeding van € 41.185,11 is verschuldigd.

Op grond van art. 14 van het KB van 18 april 1974 tot uitvoering van de feestdagenwet (*KB* 24 april 1974, zoals gewijzigd) heeft mevrouw V. L. ook recht op feestdagenloon voor 1 januari 2014, hetzij € 129,27 en het vakantiegeld hierop of € 19,83 (becijfering niet betwist).

Het hoger beroep is op deze onderdelen ongegrond.

De ecocheques

26. Mevrouw V. L. houdt voor dat ze geen ecocheques ontvangen heeft. De bvba toont met haar stukken 5 en 6 aan dat ze via het sociaal secretariaat hiertoe opdracht heeft gegeven. Mevrouw V. L. bewijst de niet ontvangst niet afdoende.

Haar vordering is op dit punt ongegrond en het hoger beroep gegrond.

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis, met uitzondering van de vordering wegens ecocheques; op dit laatste onderdeel opnieuw rechtdoende, verklaart de vordering wegens ecocheques ongegrond en wijst mevrouw V. L. ervan af.

Veroordeelt de bvba De Standaardspiegel tot de gerechtskosten van het hoger beroep, beperkt tot de betekeningskosten van het bestreden vonnis ten bedrage van € 217,47, geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd zijnde daar mevrouw V. L. niet bijgestaan werd door een advocaat.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

L. LENAERTS,
S. ALAERTS,
S. MARCHAND,
bijgestaan door :
K. CUVELIER,

kamervoorzitter,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

L. LENAERTS,,

K. CUVELIER,

S. ALAERTS,

S. MARCHAND.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 6 juni 2017 door:

L. LENAERTS, kamervoorzitter,
bijgestaan door
K. CUVELIER, griffier.

L. LENAERTS,

K. CUVELIER.